

# Kandydat do Senatu Uniwersytetu Warszawskiego w kadencji 2024-2028

Prof. dr hab. Dariusz Wrzosek, Wydział Matematyki Informatyki i Mechaniki (MIM)



Stopnie naukowe, tytuł, stanowiska, funkcje na UW:

- 2020-2024, senator UW
- 2016-2024, dyrektor Instytutu Matematyki Stosowanej i Mechaniki, Wydział MIM UW
- 2013, profesor zwyczajny
- 2012-2016, prodekan ds. finansowych, Wydział MIM
- 2010, tytuł profesora, dyscyplina: matematyka
- 2003-2013, profesor nadzwyczajny, Wydział MIM
- 2000, habilitacja (z wyróżnieniem), matematyka, MIM
- 1995-2003, adiunkt, MIM
- 1994-1995, staż w Instytucie Matematycznym PAN
- 1993, doktorat, matematyka, MIM
- 1998, służba wojskowa
- 1987, magisterium, matematyka, asystent Wydział MIM
- 1964, rok urodzenia

## Doświadczenie i przygotowanie do pełnienia funkcji senatora UW

Do ubiegania się o mandat Senatora skłania mnie wiedza o Uniwersytecie, wynikająca z doświadczeń pracy administracyjnej na Uczelni oraz chęć kontynuowania prac w komisji senackiej rozpoczętych w poprzedniej kadencji. Do zagadnień związanych z finansami uczelni zbliżyłem się pełniąc funkcję prodekana ds. finansowych MIM UW (2012-2016). Od 2016 roku jestem dyrektorem jednego z trzech instytutów Wydziału MIM. W kończącej się kadencji Senatu byłem kierownikiem zespołu opracowującego w ramach Komisji Senackiej ds. Polityki Kadrowej na UW dokument „*Polityka rozwoju kadr na Uniwersytecie Warszawskim*”, który został częściowo wykorzystany przy opracowywaniu dokumentu „*Strategia Uniwersytetu Warszawskiego na lata 2023-2032*”. Brałem także udział w pracach nad projektem zmian w zarządzeniu Rektora dotyczącym ocen okresowych, co zaowocowało dokumentem pt. „*Dobre praktyki w przeprowadzaniu ocen okresowych na UW*”. Od czasu habilitacji jestem członkiem Rady Wydziału, a także z wyboru, członkiem Rady Dyscyplin Matematyka i Informatyka. Jako pozawydziałowy członek Komisji Konkursowej na Wydziale Biologii UW (2016-2024) oraz wieloletni wykładowca przedmiotu Matematyka, a także z powodu powiązań rodzinnych, mam pewną znajomość funkcjonowania innej niż macierzysta jednostki UW.

## Motywacje i program wyborczy

**Wzrost znaczenia pracowników administracji.** Atrakcyjna wizja rozwoju Uniwersytetu, została zawarta w przyjętym w czerwcu ubiegłego roku przez Senat UW Strategii Rozwoju UW na lata 2023-2032. Będąc członkiem Senatu chciałbym wspierać wszelkie działania zamierzające do wdrażania tej wizji koncentrując się w pracach komisji senackiej na zagadnieniach dotyczących szeroko rozumianej polityki kadrowej.

Osoby zatrudnione na UW oraz osoby ubiegające się o zatrudnienie powinny mieć przejrzyste wytyczone spektrum ścieżek kariery powiązanych z kryteriami rozwoju zawodowego i osobistego oraz kryteriami awansów zawodowych. W ramach prac Komisji ds. Polityki Kadrowej udało się w kończącej się kadencji opracować ścieżki kariery dla grup pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych. Rozwiązania tam zaproponowane wpłynęły na kształt zmian przyjętych w kryteriach ocen okresowych nauczycieli

akademickich oraz na określenie tzw. dobrych praktyk mogących wesprzeć pracę komisji oceniających. Wiele z nich wymaga rozpowszechnienia i wsparcia jak choćby obszary polityki *work-life balance* w ramach których możliwe byłoby czasowe przechodzenie osób między poszczególnymi grupami stanowisk np. stanowiskiem badawczym, badawczo-dydaktycznym i dydaktycznym, w odpowiedzi na bieżącą sytuację zawodową i życiową. Między innymi z powodu doświadczeń życiowych jestem orędownikiem szerokiego wsparcia instytucjonalnego dla pracowniczek i pracowników godzących obowiązki pracownicze z obowiązkami rodzinnymi.

Bardzo ważnym wyzwaniem jest określenie ścieżek kariery pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, a w szczególności pracowników administracji wszystkich szczebli. Dotychczasowy system awansu oparty o szczeble hierarchii stanowisk urzędniczych jest anachroniczny i blokujący rozwój. Pracownicy administracji powinni w większym stopniu niż dotychczas odczuwać, że ich praca w istotny sposób wpływa na sukces naszej uczelni. Wszelkie zmiany w tym obszarze winny być powiązane z wprowadzaniem elementów **partycypacyjnego modelu zarządzania**. Ten model działania, w innym kontekście, został już z sukcesem zastosowany przy tworzeniu wspomnianej Strategii rozwoju UW na lata 2023-2032. **Uniwersytet nie może się rozwijać bez sprawnie działającej, proaktywnej kompetentnej administracji, która powinna w stopniu większym niż dotychczas wspierać przebiegi procesów badawczych i dydaktycznych stanowiąc infrastrukturalny” szkielet uczelni”**.

W przypadku wyboru do Senatu przyszłej kadencji chciałbym kontynuować pracę w zespole zajmującym się określeniem ścieżek kariery pracowników administracji. To zadanie wymaga konsultacji środowiskowych, które mimo wielu podejmowanych prób nie zostały rozpoczęte w tej kadencji. Wydaje się, że polityka kadrowa dla grupy pracowników administracji powinna w większym stopniu niż dotychczas umożliwiać zmiany pionów i stanowisk pomiędzy tymi grupami, niekoniecznie wiążące się z formalnym awansem. Tego typu horyzontalne zmiany mogą przeciwdziałać popadnięciu w rutynę, wypalaniu zawodowemu i przyczynić się do uatrakcyjnienia naszej oferty na rynku pracy. **Potrzebujemy pracowników administracji silnie zmotywowanych, samodzielnych, znających swoje kompetencje zarządcze i podejmujących w ich ramach decyzje bez lęku o zdanie szefa, tak aby odchodzić od centralizacji zarządzania, która prowadzi do szkodliwego przeciągnięcia procedur.**

**Sprawy studenckie.** Kluczową sprawą jest ciągle polepszanie warunków mieszkaniowych w istniejących akademikach i **budowanie nowych, tanich domów studenckich**, tak aby przyciągnąć na Uniwersytet studentów spoza Województwa Mazowieckiego oraz z zagranicy i aby koszty utrzymania w Warszawie nie decydowały o rezygnacji ze studiów. Trzeba wciąż dążyć do tego aby znosić różnego typu bariery utrudniające studentom zgłaszanie nieprawidłowości w funkcjonowaniu uczelni zarówno w obszarze dydaktyki jak i kwestii związanych z najszerzej rozumianymi zachowaniami dyskryminacyjnymi.

**Wsparcie badań - wsparcie najaktywniejszych badaczy .** W sprawach dotyczących finansowania badań naukowych musimy dążyć do sytuacji w której na wszystkich wydziałach naukowiec zamierzający ubiegać się o finansowanie projektu badawczego ma komfort, koncentrując się przede wszystkim na części merytorycznej projektu dostaje wsparcie dotyczące jego planu finansowego, na etapie składania wniosku, realizacji projektu i rozliczenia. Na szczególne wsparcie i zachętę płynącą także ze strony odpowiednich działów administracji zasługują naukowcy rozważający ubieganie się o granty ERC. Jednym z celów (cel 4.2.3) Strategii UW na lata 2023-2032 jest wdrożenie konkurencyjnego wobec innych instytucji motywującego systemu wynagrodzeń. System dodatków zadaniowych, a *de facto* motywacyjnych za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne, znany np. na MIM, powinien być adaptowany we wszystkich jednostkach UW i działać motywująco obok nagród Rektora przyznawanych tylko nielicznym. Istotną rolę w realizacji takich systemów mieliby kierownicy jednostek, dziekani i dyrektorzy instytutów.

## **Kampus Ochota**

Kampus Ochota wymaga inwestycji infrastrukturalnych. Brakuje miejsc parkingowych, brakuje zaplanowanych ogólnodostępnych terenów zielonych. Wizerunkowo jest miejscem anonimowym na mapie Warszawy. Brama wjazdowa na Kampus Centralny jest symbolem naszej *Alma Mater* . Niestety przez lata

nie zadbano, aby teren Kampusu Ochota obejmujący zbieraninę różnych niepowiązanych architektonicznie budynków miał wspólny plan zagospodarowania przestrzeni, którego symbolem byłaby choćby brama z napisem informującym o afiliacji tego miejsca.

### **Nota biograficzna**

Zajmuję się badaniem nieliniowych równań różniczkowych cząstkowych i modelowaniem zjawisk przyrodniczych. O tym, jak szeroki może być obszar zastosowań matematyki przekonałem się już na studiach i potem kilka lat po studiach w trakcie krótkiego pobytu w School of Mathematics na Uniwersytecie w Minneapolis. Poniżej krótko ujmę ostatnie 35 lat mojego życia naukowego podkreślając udział osób, które w szczególny sposób wpłynęły na jego przebieg. W roku 1994 odbyłem kilkumiesięczny staż doktorski na Uniwersytecie Franche-Comté w Besançon, gdzie miałem okazję współpracować z wybitnym matematykiem francuskim Prof. Philippe Benilanem i jego uczniem Philippe Laurençot, potem bliskim kolegą i współpracownikiem w ramach projektów Polonium i późniejszych wizyt w charakterze profesora wizytującego w Instytucie Henrie Poincaré w Nancy i Université Paul Sabatier III w Tuluzie. Przy okazji badań nad układem równań Smoluchowskiego z dyfuzją miałem możliwość zetknięcia się z francuską szkołą matematyczną łączącą równania różniczkowe z analizą funkcjonalną. Istotny wpływ wywarła na mnie także znajomość i współpraca w ramach grantu sponsorowanego przez NATO z Prof. Miguelem Herrero z Uniwersytetu Complutense w Madrycie, dzięki któremu wiem, że przy modelowaniu rzeczywistości matematyk musi czasem próbować myśleć tak jak fizyk. Wiele zawdzięczam znajomości i współpracy z wybitnym biologiem i ekologiem Maciejem Z. Gliwiczem z Wydziału Biologii UW, dotyczącej modelowania matematycznego zjawisk zachodzących w ekosystemach słodkowodnych. Dziesiątki godzin dyskusji, przełamywania barier wynikających z różnicy profili wykształcenia były dla mnie niezmiernie ciekawą i rozwijającą przygodą intelektualną. Z kolei znajomość z Michaeliem Winklerem z Uniwersytetu w Paderborn to głębokie wniknięcie w struktury matematyczne opisujące zjawisko dyfuzji krzyżowej i chemotaksji. W roku 2015 zostałem laureatem Nagrody Głównej Polskiego Towarzystwa Matematycznego im. Hugo Steinhausa za osiągnięcia w dziedzinie zastosowań matematyki. W tej kadencji pełnię funkcję przewodniczącego jury tej nagrody.

Od przeszło roku, po zaproszeniu, jestem członkiem komitetu redakcyjnego czasopisma *Nonlinear Analysis: Real World Applications* wydawanego przez Elsevier. Jestem autorem lub współautorem około 50 publikacji z czego 37 jest raportowanych w bazie Scopus i cytowane ponad 800 razy ( $H=17$ ), Baza Google Scholar raportuje ponad 1500 cytowań ( $H=23$ ).

Wypromowałem trzech doktorów, z których jeden jest profesorem w Instytucie Matematycznym PAN. Byłem recenzentem w 11 przewodach doktorskich w tym pięciu dla uczelni zagranicznych m.in. dla uniwersytetów w Zürichu i Edmonton (Kanada) politechniki w Monachium oraz Uniwersytetu w Paderborn (Niemcy). Ponadto byłem recenzentem w 6 przewodach habilitacyjnych i trzech postępowaniach o nadanie tytułu profesora.

Prof. Dariusz Wrzosek  
Instytut Matematyki Stosowanej i Mechaniki  
Wydział Matematyki Informatyki i Mechaniki  
Ul. Banacha 2, 02-097 Warszawa  
Email: d.wrzosek@uw.edu.pl